

AMENACES I ESTAT DE CONSERVACIÓ

Existeixen diferents amenaces que afecten a la conservació del corall. Per un costat la contaminació del mar Mediterrani, ja que es tracta d'una espècie molt sensible als canvis ambientals. Així com també el canvi climàtic on implica una variació de la temperatura de l'aigua, recordem que no sol trobar-se en zones on la temperatura superi els 21°C en un llarg període, i no tolera temperatures per sobre dels 24°C.

Els últims anys s'han detectat diversos episodis de mortalitat d'espècies bentòniques suspensívores, entre elles el corall vermell (*Corallium rubrum*), tot i que les causes no es coneixen amb exactitud, sembla que són causades per períodes llarg de temperatures anormalment elevades, acompanyats per períodes de molta calma que provoquen situacions d'estrès i afavoreixen la proliferació d'agents patògens (fongs i protozous) els quals en condicions normals no són virulents.

L'acidificació dels oceans és una altre factor a tenir en compte, és principalment degut a l'excés de CO₂. Els mars actuen de pulmó i el que fan és absorbir aquests excessos de CO₂, però amb greus conseqüències, com és la disminució del pH de l'aigua. Agreujat pel fet que la temperatura dels oceans està augmentant, que cada cop hi ha menys pluges i que es manipula molt del volum final d'aigua que hauria d'arribar al mar de molts dels principals rius del Mediterrani. Tot això, afecta no només al corall sinó a totes les espècies que formen un esquelet de carbonat calci, com les llagostes, gambes, cargols i tot tipus de crustacis i mol·luscs entre d'altres, fent que el seu esquelet sigui molt més fràgil o que no es pugui arribar a formar.

Hem de pensar que el Mediterrani és un mar petit i semitancat, amb una gran densitat humana al seu litoral que el fa molt vulnerable, per tant els efectes del canvi climàtic són més exagerats.

Per altra banda, la depredació sobre el corall és molt limitada, només es coneixen dues espècies que en són depredadors: el gasteròpode (cargol) *Pseudosimnia carnea* i el crustaci (gamba) *Balssia gasti*.

Un altre amenaça pel corall és la seva extracció, deguda a que és molt apreciat en joieria, decoració i cada vegada més en la fabricació de productes homeopàtics.

En l'homeopatia s'utilitza per tractar malalties infeccioses respiratòries, problemes de menstruació, circulació sanguínia o l'insomni.

El corall s'extreu de profunditats elevades, utilitzant des del 1950 l'equip de submarinisme autònom i com a eina una piqueta. Hi ha tot una normativa darrera la seva extracció, per exemple la mida mínima de base hauria de ser de 7 mm. Actualment amb els avanços en el món de la immersió poden treballar a grans profunditats, fins a 100 metres utilitzant barreja de gasos.

Antigament perquè les branques tinguessin un valor comercial havien de ser grosses, actualment en joieria s'utilitza també la pasta del corall, un conglomerat format

a base d'una pasta de corall polvoritzat i una resina sintètica, que permet donar valor comercial a les branques més petites.

Antigament les eines que s'utilitzaven eren: la Creu de Sant Andreu, que es tracta d'una creu proveïda d'unes rasquetes i unes bosses de xarxa. Amb el moviment vertical alternatiu de pujar i baixar s'arrenca el corall de les parets verticals de roca. El coraller recupera un cert percentatge del corall arrencat. I l'anomenada barra italiana (sobretot a l'Illa d'Alboran) es tracta d'una barra d'uns 6 metres d'amplada amb cadenes i xarxes pesades que es remolca pels fons coral·lígens, de manera que un petit percentatge de les branques de corall arrancades queda adherit als trossos de xarxa. El 1994 es va prohibir la seva utilització al Mediterrani.

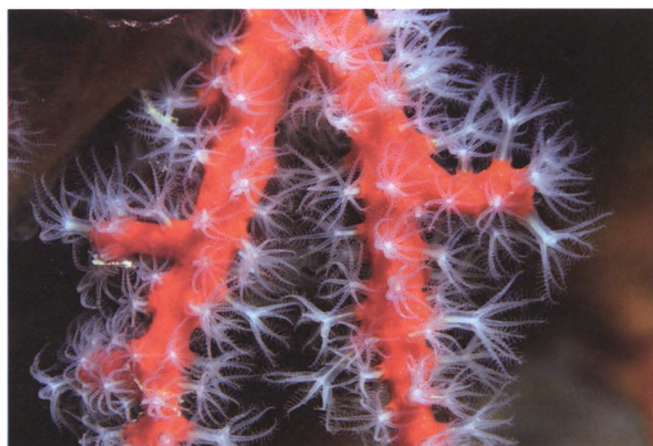
A la costa catalana el 80% de l'extracció del corall es concentra a la zona del cap de Creus.

Actualment els bancs de corall es troben sobreexplotats i l'espècie en regressió. Segons diferents estudis, es diu que un cop té lloc la recollida en una determinada zona, hauran de passar entre 15 i 20 anys perquè aquesta es recuperi.

A nivell de protecció està protegit per l'Annex V de la directiva Hàbitats, l'Annex III del conveni de Barcelona i l'Annex III del conveni de Berna.

I el passat 14 de febrer al diari podíem llegir una notícia on s'anunciava que la direcció general de Pesca i Afers Marítims de la Generalitat ha decidit posar fi a la pesca del corall vermell (*Corallium rubrum*) a través d'una moratòria que durarà deu anys i que es farà operativa a partir de l'any 2018.

En quant a la recerca, a inicis del 2017 s'ha descobert una població de corall vermell (*Corallium rubrum*) no explotada a l'illa de Còrsega, la biomassa de corall d'aquesta població és molt superior a les de les altres poblacions que es coneixen a la Mediterrània, incloent zones protegides des de fa més de 40 anys. Això farà replantejar quin és l'estat de referència de les seves poblacions.

Corall vermell (*Corallium rubrum*) la part vermella és l'esquelet de carbonat calci, mentre que la part blanca són cada un dels individus que anomenem pòlips.